

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 322/2016
31.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Л., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., адвоката И.Ч., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1465/15 од 21.12.2015. године, у седници већа одржаној 31.03.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1465/15 од 21.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 949/12 од 28.10.2015. године, окривљени Д.Л., је поред осталих, оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 6.024,00 динара на рачун Основног суда у Чачку у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена Д.А. је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1465/15 од 21.12.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Д.Л., првостепена пресуда је преиначена у односу на овог окривљеног само у погледу правне квалификације дела и одлуке о казни, тако да је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу у односу на овог окривљеног потврђена.

Против другостепене пресуде, бранилац окривљеног Д.Л., адвокат И.Ч., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1465/15 од 21.12.2015. године и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Д.Л. у захтеву за заштиту законитости указује да се упоређивањем изреке првостепене пресуде Основног суда у Чачку К 949/12 од 28.10.2015. године и изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1465/15 од 21.12.2015. године, утврђује да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду не само у погледу одлуке о казни и правне квалификације дела већ и у погледу чињеничног стања јер су у битном измењене чињенице које се тичу начина наношења повреде, умишљаја и врсте, односно тежине повреде коју је оштећена критичном приликом задобила, чиме је другостепени суд поступио противно одредби члана 459. став 1. ЗКП, с обзиром да се чињенично стање поводом изјављене жалбе може мењати искључиво на претресу пред другостепеним судом а не и у седници већа, сходно члану 449. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 459. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.Л., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.